

Ryōanji (Tempel van de Vreedzame Draak)

De stenen Zentuin

De Ryoan-ji is een [boeddhistische tempel](#) in [Kioto, Japan](#). De naam staat in het Nederlands voor "Tempel van de Vreedzame Draak". De tempel behoort tot de Myoshinji-school van de [Rinzai-tak](#) van het [Zen-boeddhisme](#).

Algemeen wordt aangenomen dat de tempel in 1473 gesticht is door Hosokawa Katsumoto

Zen Boeddhisme en de rotstuin van de Ryōanji Tempel

De Ryoanji Tempel is aangesloten bij een tak van het Zen Boeddhisme. De volgelingen van het Zen Boeddhisme zoeken naar "Verlichting" of "Bewust wording" door middel van zelfintrospectie en persoonlijk ervaring in het dagelijkse leven. De kern en de esthetiek van Zen is belichaamd in de rotstuin en de architectuur van de Ryoanji Tempel

Ryoanji bloeide als een groot Zen centrum voor de culturele activiteiten van de elite van de laat 16de eeuw tot de eerste helft van de 17de eeuw onder het patronage van de Hosokawa familie.

De tempel en zijn tuinen zijn een van de Historische Monumenten van Oud Kyoto. De tempel trekt meer dan een miljoen bezoekers per jaar en is aanzien als een uitdrukking van Zen kunst en een symbool van Zen Boeddhisme en Japanse cultuur.

Wanneer bezoekers door de hoofdingang gaan, dan worden ze links geconfronteerd met de Spiegel Vijver in een schilderachtig zicht van de omgevende bergen. Dan wandelt men langs het pelgrim pad naar het hoofdgebouw van het klooster, de Hojo (Residentie van de Abt).

De rotstuin is gevestigd vóór de Hojo en wordt bezichtigd vanop de houten veranda omheen het gebouw of van in de kamer.

De Landschap Tuin (*karesansui*) in Ryōanji

De Ryōanji tuin is een van de meest beroemde voorbeelden van een rotstuin—een vorm ontwikkeld gedurende de Momochi Periode (1392-1573) met de bloei van het Zen Boeddhisme in middeleeuws Japan. De soort tuin, bestaande uit rotsen en kiezelstenen eerder dan planten en water, was hoofdzakelijk gecreëerd op de gronden van tempels om meditatie aan te moedigen.

Witte kiezelstenen dikwijls symboliseren vloeiende elementen zoals watervallen, rivieren, beken, of zee, terwijl rotsen eilanden, oevers of bruggen.

Vissersdorp bij zonsondergang, perkamentrol uit de 13de eeuw

De tuin kan geïnspireerd zijn met aspecten van Japanse en Chinese cultuur.

Bijvoorbeeld, Shinto, een inheemse religie van Japan, concentreert zich op de verering van godheden in de natuur. Zen Boeddhisme tevens afkomstig van Chan Boeddhisme in China, legt de nadruk op meditatie als een weg naar de verlichting.

Middeleeuwse Chinese landschap schilderijen geassocieerd met deze sekte van het boeddhisme vertonen dikwijls een schaarse, monochromatische stijl welke een spontane benadering tot verlichting. Tegenwoordig, deze concepten promoveerde de esthetische waarden

van rustieke eenvoud, spontaniteit, en oprechtheid ten opzichte van materies die de Zen kunst kwam te kenmerken.

Vandaag, de zee van kiezelstenen, rotsen, en het mos van de rotsen en de aardse tinten van de kleimuren is in contrast met het bloeiende gebladerte erachter-stilte en contemplatie goed voor meditatie oproepend.

Zoals de andere Japanse rotstuinen, de Ryoanji tuin stelt stenen ten toon omgeven met gerijfde kiezelstenen met een minimaal gebruik van planten. Vijftien rotsen van verschillende grootte zijn zorgvuldig geordend in groepen te midden van gerijfde kiezelstenen die een rechthoek van 250 vierkante meter grond beslaan. De stenen zijn zorgvuldig geordend zodat men vanuit welke hoek ook niet meer dan veertien van de vijftien stenen tegelijk kan waarnemen.

Starend van de grootste groep stenen verst links, de ogen van de bezoekers bewegen ritmisch door de tuin van de voorkant naar de achterkant en terug, en dan van de voorkant naar de rechtse boven hoek.

De tuin is gelegen aan de zuiderse zijde van de Hojo, het hoofdgebouw dat gebruikt wordt voor de persoonlijk studie en leefruimte voor de abt.

De Hojo is verdeeld in zes kamers met schuifdeuren 'fusuma' genoemd; drie kamen ten zuiden (receptie, leeskamer en vergader zaal) en dezen ten noorden (een studeerkamer, een omkleedkamer bestaande uit drie onderverdelingen: een serveer kamer, altaar, en slaapkamer).

De Hojo bevat ook tuinen aan elke zijde van het gebouw- een mos tuin de West Tuin genoemd, een steen en mos tuin, en een tuin met het theehuis.

Detail uit de Ryoanji Rotstuin

Wanneer en door Wie?

Algemeen wordt aangenomen dat de tuin dateert van de 15de eeuw en dat zijn huidig ontwerp dateert uit de Edo periode (1615-1868)

Gezien er geen aantekeningen van de tuin zijn van vóór 1680, is de datum en de identiteit van de ontwerper niet klaar. Men raamt de stichting van de tempel in 1473 door Hosokawa Katsumoto.

De tekenis van de tuin

Er zijn verschillende theorieën. De meest recente zegt dat het een uitdrukking is van een zuivere vorm van abstracte composities om meditatie op te wekken.

Of het nu oorspronkelijk bedoeld was om **geïllustreerd beelden** voor te stellen ofwel metafysische concepten te symboliseren, het is zeker dat de rustieke soberheid en de minimalistische rotstuin van Ryoanji een betekenisvolle rol heeft gespeeld in kunst en architectuur van de middeleeuwse tijden tot de huidige in Japan.

Art and architecture in Ryōanji

Spiegel Vijver

De faam van de rotstuin is zo overweldigend dat hij de andere delen van de tempel in de schaduw stelt, zoals de "Kyoyochi" (Spiegel Vijver, gelegen in het lager gedeelte van het gebied), een kleine west tuin, en een achtertuin met een theehuis.

De spiegel Vijver doet denken aan de verfijnde tuinen van de Heian periode (794-1185), terwijl het theehuis en de tuin terug dateren tot de 7de eeuw. Naast het theehuis is een beroemd waterbekken.

Schilder waardering, van een set van de Vier Voltooiingen, Kano School, Momoyama period,
4 van 8 panelen bevestigd op schijfdeur panelen, ink, kleur, goud en goud blad op papier.

De Hōjō van binnen

Ryōanji and Zen culture in the modern era

Huidige geleerden geven kritiek op de geromantiseerde notie van de Zen kunst en cultuur as a symbol van Japanse esthetiek, erop wijzend dat deze interpretatie merendeel een product van de 20ste eeuw is.

Zen Boeddhisme was verspreid in de west en gezuiverd door moderne kunstenaars die gefascineerd waren door de minimalistische perspectieven en abstracte vormen van de Japanse rotstuinen.

De culturele en historische betekenis van de Ryoanji en zijn rotstuijn kan niet ontkend worden.